

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Maxim Bizian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Maxim Bizian împotriva Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelantului Maxim Bizian, Cristian Bizian și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 15 decembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 10 iunie 2016, reclamantul Maxim Bizian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție al MAI cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 12 mai 2016, de către Inspectoratul General de Poliție a fost emis ordinul nr. 273 ef cu privire la sancționarea disciplinară, fiind sancționat cu mustrare aspră șeful Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a IP Botanica al DP al mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Maxim Bizian.

Afirmă reclamantul că, ordinul nr. 273 ef a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, astfel fiind pasibil de a fi anulat prin prisma prevederilor art. 26 alin. (1), lit. c) al Legii contenciosului administrativ. Or, reclamantul indică că, în conformitate cu art. 208 alin. (2) Codul muncii, în funcție de gravitatea faptei

comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei de serviciu, salariatul are dreptul să-și exprime atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 50 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare stabilite în pct. 84 al prezentului Statut disciplinar, fără a lua în calcul timpul aflării polițistului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Menționează reclamantul că, ancheta de serviciu a fost inițiată la data de 04 aprilie 2016 și a fost finalizată la data de 12 mai 2016, cu emiterea ordinului de sancționare nr. 273 ef, deși prin prisma art. 208 alin. (2) Codul muncii urma să fie finalizată la data de 04 mai 2016.

Din ordinul de sancționare rezultă că, în legătură cu acordarea concediului ordinar pentru anul 2016, la data de 25 aprilie 2016 ancheta de serviciu a fost suspendată și a fost reluată la data de 11 mai 2016, când Maxim Bizian s-a reîntors din concediul anual de odihnă.

Consideră reclamantul că, ancheta de serviciu a fost suspendată ilegal, dat fiind lipsa temeiului în acest sens, or, aflarea persoanei în privința căreia se desfășoară ancheta de serviciu, în concediu, nu justifică prin sine însăși suspendarea anchetei de serviciu și nici nu există vreo prevedere legală prin care suspendarea anchetei de serviciu ar opera în mod obligatoriu în cazul aflării persoanei în concediu. La fel reclamantul precizează că, suspendarea reprezintă în sine un incident procedural, care operează doar în acele cazuri când din anumite motive este imposibilă continuarea procedurii, iar referitor la ancheta de serviciu, suspendarea acesteia se justifică doar în cazul în care urmau a fi întreprinse careva măsuri procesuale, cu prezența obligatorie a reclamantului.

La caz, reclamantul indică asupra faptului că, careva acțiuni procedurale nu urmau a fi întreprinse și nici nu au fost întreprinse, de aceea este incert motivul din care a fost necesară suspendarea anchetei de serviciu, atât timp cât imediat după revenirea reclamantului din concediul anual, angajații DIE au emis ordinul de sancționare, peste termenul de o lună prevăzut de art. 208 alin. (2) Codul muncii.

Cere reclamantul, anularea ordinului nr. 273 ef din 12 mai 2016 cu privire la sancționarea disciplinară cu mustrare aspră a Șefului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a IP Botanica al DP al mun. Chișinău al IGP, locotenent-major de poliție, Maxim Bizian. Totodată, reclamantul cere compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor judiciare.

La data de 10 octombrie 2016, reprezentantul reclamantului Maxim Bizian, Cristian Bizian a depus o cerere de modificare a temeiului acțiunii. În motivarea

cererii, reprezentantul reclamantului a indicat că, desfășurarea anchetei de serviciu se dispune printr-o rezoluție a conducătorului subdiviziunii, care a fost sesizat în condițiile prevăzute la punctele enunțate, iar în absența acestuia, rezoluția persoanei care îl înlocuiește.

Menționează reprezentantul reclamantului că, un astfel de document organizatoric precum „rezoluția” este reglementat inclusiv și prin „Regulile de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993.

Astfel, aplicarea rezoluției de către conducător urmărește nu doar un scop organizatoric dar produce efecte procesuale, astfel încât doar persoana vizată în rezoluție are împuterniciri de a efectua ancheta de serviciu.

Sușține reprezentantul reclamantului că, la materialele anchetei de serviciu nu poate fi identificată rezoluția conducătorului, condiție imperativă prin prisma art. 44 al Statutului disciplinar al polițistului, iar astfel, ofițerul principal de investigații al Secției nr. 1 al Direcției inspectare efectiv al Inspectoratului General de Poliție al MAI, Radion Buga, nu a fost împuternicit de a chestiona reclamantul, de a cere dispunerea suspendării anchetei de serviciu, de a întreprinde careva acțiuni pe marginea anchetei de serviciu, toate aceste măsuri fiind lovite de nulitate. În asemenea situație, reluarea anchetei de serviciu după suspendare a fost dispusă la inițiativa ofițerului de investigații al Secției nr. 1 al DIE al IGP, Eugeniu Buzulan, de către persoana căruia nu i-a fost încredințată efectuarea anchetei de serviciu.

Mai indică reprezentantul reclamantului că, în conformitate cu prevederile pct. 61 din Statutul disciplinar al Polițistului, care prevede că proiectul ordinului se contrasemnează de către persoana care nemijlocit a efectuat ancheta de serviciu și conducătorul subdiviziunii care a dispus inițierea anchetei de serviciu și se coordonează de către conducătorii subdiviziunilor competente și se transmit angajatorului spre semnare. Contrar acestor norme imperative, ordinul de sancționare nr. 273 ef din 12 mai 2016 este semnat doar de către Șeful Inspectoratului General de Poliție, Alexandru Pînzari.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016 a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, a fost respins apelul declarat de reprezentantul apelantului Maxim Bizian, Cristian Bizian și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016.

La 09 octombrie 2017, recurentul Maxim Bizian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs precizează că, recursul a fost declarat de către recurentul Maxim Bizian la data de 09 octombrie 2017, cu respectarea termenului indicat la art. 434 CPC. Or, în cererea de recurs recurentul a indicat că, decizia recurată a fost expediată în adresa acestuia la data de 09 august 2017, fapt confirmat prin copia plicului anexat la materialele cauzei (f.d. 179) și ștampila Oficiului Poștal aplicată pe acesta.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către recurentul Maxim Bizian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural

de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Maxim Bizian, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentului Maxim Bizian, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari